

Európai
Bizottság

#SOTEU

AZ UNIÓ HELYZETE 2021

URSULA VON DER LEYEN

UNIÓNK LELKÉNEK ERŐSÍTÉSE

Bevezetés

Tisztelt Elnök Úr,
Tisztelt Képviselők!

Sokan úgy érzik, hogy életük megtorpant, miközben a világ gyorsan halad előre.

Néha az események olyan sebességgel követik egymást és a kihívások olyan hatalmasak, hogy szinte fel sem foghatjuk.

Ez az időszak arról is szólt, hogy léleekben megerősödjünk. Az emberek újraértékelték életüket, szélesebb körű viták zajlottak az oltóanyagok megosztásáról és a közös értékekről.

Az elmúlt évre visszatekintve azonban, az Unió jelenlegi helyzetét illetően azt látom, hogy minden tevékenységünket szívvel-lélekkel végezzük.

Robert Schuman szavaival élve: Európának *szüksége van egy lélekre és egy eszményképre, valamint olyan politikai akaratra, amely ezt az eszményképet szolgálja.*

Európa az elmúlt tizenkét hónapban ezeket a szavakat tettekre váltotta.

Az elmúlt száz év legsúlyosabb globális egészségügyi válságának időszakában összefogtunk annak érdekében, hogy Európa minden része egyformán hozzáférjen az életmentő oltóanyaghoz.

Az utóbbi évtizedek legmélyebb globális gazdasági válsága idején összefogtunk a NextGenerationEU keretében.

A földkerekség eddigi legsúlyosabb válsága közepette összefogtunk és tető alá hoztuk az európai zöld megállapodást.

Ezt a Bizottság, a Parlament és a 27 tagállam egyként fellépve, közösen hajtotta végre. Egységes Európaként. És erre büszkék lehetünk.

A koronavírus azonban még nem tűnt el.

A világvilágjárvány elhúzódásával társadalmaink továbbra is nehéz időkben élnek. Életek értek véget, szívek szakadtak meg, és az elvesztett időt a fiataljaink már sosem kaphatják vissza. Új és tartós kihívásokkal nézünk szembe egy olyan világban, amely egyenlőtlenül – és széttöredezve – próbál talpra állni.

Ezért nem kérdés: a jövő év újra jellempróba elé állít bennünket.

Úgy vélem azonban, hogy az ember szellemisége – lelke – akkor mutatkozik meg igazán, amikor próba elé állítják.

Ha végigtekintek az Unión, tudom, hogy Európa kiállja ezt a próbát.

Azért vagyok erről meggyőződve, mert az európai fiatalokból meríthetünk inspirációt.

Mert a fiataljaink értelmet adnak az empátia és a szolidaritás fogalmának.

Hisznek abban, hogy felelősséggel tartozunk a bolygónkért.

És jóllehet aggódnak a jövő miatt, eltökéltek aziránt, hogy jobba tegyék.

Uniónk megerősödik, ha olyan lesz, mint a következő nemzedék: megfontolt, elszánt és gondoskodó. Értékelvű és bátran cselekvő.

Ez a szellemiség a következő tizenkét hónapban fontosabb lesz, mint valaha. Ez az üzenete annak a szándéknyilatkozatnak, amelyet ma délelőtt küldtem meg Sassoli elnöknek és Janša miniszterelnöknek, és amely körvonalazza a következő évre vonatkozó prioritásainkat.

EGYSÉGES EURÓPA – TÚLLÉPVE A NEHÉZSÉGEKEN ÉS A HELYREÁLLÍTÁS ÚTJÁN

Tisztelt Képviselők!

Világjárvány idején egy esztendő hosszú idő.

Amikor 12 hónappal ezelőtt Önök előtt álltam, nem tudtam, mikor készül el – sőt, hogy elkészül-e egyáltalán – a Covid19 elleni biztonságos és hatékony oltóanyag.

Ma azonban – rácsáfolva a bírálókra – Európa az oltás terén a világ éllovasai közé tartozik.

Az EU felnőtt lakosságának már több mint 70%-a teljes körű védeltséget élvez. Egyedül mi európaiak osztottuk meg az oltóanyag-termelésünk felét a világ többi részével. Az európai lakosoknak szétszított több mint 700 millió adagon felül további több mint 700 millió adagot juttattunk el a világ többi részébe, több mint 130 országba.

Ilyen eredményt rajtunk kívül a világ egyetlen másik régiója sem ért el.

A világjárvány nem sprintverseny, hanem maraton.

A tudomány útját követtük.

Az oltóanyagot szétszítottuk Európában. És eljuttattuk a világ többi részébe.

Helyesen cselekedtünk, mert európai módon cselekedtünk. És bevált!

Önbizalmunk indokolt, de az önteltségtől óvakodnunk kell.

Az első – és legsürgősebb – prioritásunk a globális oltási kampány felgyorsítása.

Mivel globális szinten az összes oltóanyag kevesebb mint 1%-át adták be az alacsony jövedelmű országokban, nyilvánvaló, hogy nem beszélhetünk igazságos elosztásról és ezt sürgősen orvosolni kell. Jelenleg ez az egyik legfontosabb geopolitikai kérdés.

Az „Európa együtt” egymilliárd eurót fektet be az mRNS-alapú oltóanyag afrikai termelési kapacitásának bővítésébe. Már 250 millió adag oltóanyag szétosztására vállaltunk kötelezettséget.

A mai napon örömmel jelentem be, hogy a Bizottság a jövő év közepéig további 200 millió adag oltóanyagot fog adományozni.

Ez befektetés a szolidaritásba – de ugyanakkor a globális egészségügybe is.

Második legfontosabb teendőnk, hogy az erőfeszítéseinket folytassuk itt Európában is.

Az Uniókon belül aggasztó különbségeket látunk az átoltottsági arányokat illetően.

Ezért a lendületünknek nem szabad alábbhagynia.

Európa készen áll. További 1,8 milliárd adag oltóanyagot kötöttünk le. Ez elegendő mind nekünk, mind pedig a szomszédágunknak, ha emlékeztető oltásra lesz szükség. Mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy a jelenlegi helyzet ne váljék a beoltatlanok világjárványává.

A végső prioritás a világjárványra való felkészültségünk megerősítése.

Tavaly elmondtam, hogy eljött az ideje az európai egészségügyi unió kiépítésének. **Most pedig megvalósítjuk. A javaslatunk nyomán létrejön és megkezdni működését az Egészségügyi Szükséghelyzet-reagálási Hatóság (HERA).**

Ez a Hatóság rendkívül fontos szerepet játszik majd a jövőbeli egészségügyi veszélyek gyorsabb és hatékonyabb kezelése terén.

Már rendelkezésünkre áll az innovációs és tudományos kapacitás, a magánszektor tudása, és működnek az illetékes nemzeti hatóságaink. Most pedig mindezt össze kell fognunk, biztosítva a jelentős finanszírozást is.

Ezért most az **egészségügyi felkészültség és a reziliencia javítását célzó új misszióra teszünk javaslatot az egész EU számára.** Ennek támogatására az „Európa együtt” keretében 2027-ig mintegy 50 milliárd euró összegű beruházást kell végrehajtani.

Így biztosíthatjuk, hogy soha egyetlen vírus sem fog egy helyi járványt világjárvánnyá alakítani. Ennél jobb megtérülést el sem lehet képzelni.

Tisztelt Képviselők!

Az európai egészségügyi unióval kapcsolatos munka nagy előrelépést jelent. Szeretném megköszönni a Tisztelt Háznak az ehhez nyújtott támogatását.

Bizonyítottuk, hogy amikor együtt cselekszünk, gyors eredményt érhetünk el.

Gondoljunk csak az uniós digitális Covid-igazolványra:

Idáig már több mint 400 millió igazolványt állítottak ki Európa-szerte. Már 4 kontinens 42 országa csatlakozott a rendszerhez.

Mi márciusban javaslatot tettünk rá.

Önök támogatták azt!

Három hónappal később már a kezünkbe is vehettük.

Ennek a közös erőfeszítésnek köszönhetően, amíg a világ többi része csak beszélt az igazolványról, Európa már meg is valósította azt.

Sok dolgot helyesen tettünk. Gyorsan léptünk a SURE létrehozása érdekében. Ez az eszköz Európa-szerte több mint 31 millió munkavállalót és 2,5 millió vállalkozást támogatott.

Levontuk a tanulságokat a múltból, amikor túl megosztottak voltunk és sokat késlekedtünk.

És a különbség magáért beszél: legutóbb 8 évbe telt, amíg az euróövezet GDP-je visszatért a válság előtti szintre.

Ezúttal arra számítunk, hogy 19 ország még az idén, a többi ország pedig a jövőre eléri a világválság előtti szintet. **Az elmúlt negyedévben az euróövezet növekedése meghaladta mind az USA, mind Kína növekedését.**

Ez azonban csak a kezdet. És a pénzügyi válság tanulságainak intő példaként kell szolgálniuk. Akkor Európa elkapkodta a győzelmi jelentést, és ennek megfizettük az árát. Nem követjük el újra ugyanezt a hibát.

A jó hír az, hogy a NextGenerationEU kezdeményezés egyszerre szolgálja a rövid távú helyreállítást és a hosszú távú jólét megteremtését.

Kezelnünk fogjuk a gazdaságunkat érintő strukturális problémákat – kezdve a spanyolországi munkaerőpiaci reformoktól, a szlovéniai nyugdíjreformokig vagy az ausztriai adóreformig.

Minden korábbinál jelentősebb beruházásokat hajtunk végre az 5G-be és a száloptikás infrastruktúrába. Ám ugyanolyan fontos a digitális készségekbe való beruházás is. Ehhez a feladathoz a vezetők figyelmére és a legmagasabb szinten folytatott strukturált párbeszédre van szükség.

A fellépéseinkkel egyértelműen kijelöljük az utat a piacok és a befektetők számára egyaránt.

Ám miközben előretekintünk, azt is fel kell mérnünk, hogy a válság miként hatott ki a gazdaságunk állapotára — gondoljunk csak az adósságterhek növekedésére, a különböző ágazatokra gyakorolt egyenlőtlen hatásra vagy az új munkamódszerekre.

Ennek érdekében a Bizottság az elkövetkező hetekben újraindítja a gazdasági kormányzás felülvizsgálatáról szóló vitát. A cél az, hogy kellő idővel 2023 előtt konszenzus alakuljon ki a követendő útról.

Tisztelt Képviselők!

Hamarosan az uniós egységes piac létrejöttének 30. évfordulóját ünnepeljük. Az egységes piac immár 30 éve az európai fejlődés és jólét legnagyobb hajtóereje.

A világválság kezdetén megvédtük egységes piacunkat az erózió és a szétaprózódás irányába ható nyomással szemben. Az egységes piac segíti a fellendülésünket, hiszen a jó munkahelyek és a versenyképesség motorja.

Ez különösen fontos a digitális egységes piacon.

Az elmúlt évben ambiciózus javaslatokat tettünk.

Azért, hogy korlátok között tartsuk a nagy platformok kapuőri erejét;
azért, hogy alátámasszuk e platformok demokratikus felelősségét;
azért, hogy ösztönözzük az innovációt;
azért, hogy megfelelő irányba tereljük a mesterséges intelligencia fejlesztését.

A digitális technológia esetében a „most vagy soha” elve érvényesül. És a tagállamok osztják ezt a nézetet. A NextGenerationEU digitális átállással kapcsolatos kiadásai még a 20%-os célt is meghaladják majd.

Ez tükrözi az európai technológiai szuverenitásunkba való beruházás fontosságát. Fokozottan törekednünk kell arra, hogy a digitális átállást a saját szabályainknak és értékeinknek megfelelően hajtsuk végre.

Engedjék meg, hogy néhány szót szóljak a félvezetőkről – azokról a parányi chipekről, amelyek mindent működtetnek: az okostelefonokat, az elektromos rollereket, a vonatokat vagy akár teljes intelligens gyárakat.

Chipek nélkül nincs digitális technológia. Miközben én most Önökhöz beszélek, már egész gyártósorok dolgoznak csökkentett sebességgel – a növekvő kereslet ellenére – a félvezetők hiánya miatt.

Jóllehet a globális kereslet robbanásszerűen nőtt, Európa részesedése a teljes értékláncban — a tervezéstől a gyártási kapacitásig — csökkent. A legkorszerűbb, Ázsiában gyártott chipektől függünk.

Ez tehát nem csupán a versenyképességünk kérdése. Ez a technológiai szuverenitás kérdése is. Ezért mindennél fontosabb, hogy erre összpontosítsunk.

Elő fogjuk terjeszteni a chipekről szóló új európai jogszabályt. Össze kell kapcsolnunk világszínvonalú kutatási, tervezési és tesztelési kapacitásainkat. Össze kell hangolnunk az uniós és a nemzeti beruházásokat a teljes értéklánc mentén.

A célunk, hogy közösen a legkorszerűbb európai chip-ökoszisztémát hozzuk létre, beleértve a gyártást is. Így biztosíthatjuk az ellátásunk biztonságát, és új piacokat alakíthatunk ki az úttörő európai technológia számára.

Igen, ez szédítő feladat. És tudom, egyesek azt mondják, ez nem valósítható meg.

De 20 évvel ezelőtt a Galileóról is ugyanezt mondták.

És lám, mi történt. Összekaptuk magunkat. Napjainkban az európai műholdak világszerte több mint 2 milliárd okostelefon számára biztosítják a navigációs rendszert. Világviszonylatban is élen járunk. **Legyünk újra merészek, ezúttal a félvezetők terén.**

Tisztelt Képviselők!

A világvjárvány mély sebeket hagyott és rendkívüli módon kihatott szociális piacgazdaságunkra.

Esténként az ablakainkból vagy ajtóink előtt együtt tapsoltuk meg azokat, akik a frontvonalban dolgoztak értünk.

Mindannyian átérettük, mennyire függünk az ő munkájuktól. Azokétól, akik alacsonyabb fizetésért, kevesebb védelem és biztonság mellett odaadóan dolgoznak értünk.

A taps talán elhalkult, de érzéseink ereje nem gyengülhet.

Ezért is olyan fontos **a szociális jogok európai pillérének** megvalósítása:

a tisztességes munkahelyek, a tisztességes munkafeltételek, a jobb egészségügyi ellátás, valamint a munka és a magánélet közötti megfelelő egyensúly.

A világvjárvány mindannyiunkat megtanított arra, hogy értékeljük az időt. Nincs értékesebb annál az időnél, amelyet szereteteinkkel törődve tölthetünk.

Ezért most egy új európai gondozási stratégiát javasolunk,

hogymindenki, legyen férfi vagy nő, a lehető legjobb gondozásban részesülhessen, és megtalálhassa a legmegfelelőbb egyensúlyt a munka és a magánélet között. A szociális méltányosság szempontjából ugyanakkor az időn kívül a méltányos adóztatás kérdése is fontos szerepet játszik.

Szociális piacgazdaságunkban öröndetes, ha a vállalkozások nyereségesek. *Nyereségükre* ugyanakkor infrastruktúránk, szociális biztonságunk és oktatási rendszereink színvonalának köszönhetően tudnak szert tenni.

Cserében jogosan várhatjuk el, hogy ezt viszonyozzák. A jövőben is fel fogunk lépni az adókikerüléssel és az adócsalással szemben.

Jogszabálytervezetre teszünk javaslatot, amely a nyereség fedőcégeken keresztül elrejtését veszi célba. Mindent megteszünk azért, hogy történelmi jelentőségű globális megállapodás jöhessen létre a minimális társasági adókulcsról.

A megfelelő összegű adófizetés nem csupán államháztartási kérdés, hanem mindenekelőtt méltányossági szükségesség.

Tisztelt Képviselők!

Mindannyian részesültünk az európai szociális piacgazdaságunk alapjait képező javakból. Biztosítanunk kell, hogy a következő nemzedék is építhesse a jövőjét.

A mai fiatal generáció magasan képzett, kiemelkedően tehetséges és rendkívül motivált. Ez a generáció annyi áldozatot hozott a többiek biztonságáért.

A fiatalság – rendes körülmények között – a felfedezések időszakában. Új tapasztalatokat szerzünk, nagy barátságok szövődnek, a saját utunkra lépünk. Ehelyett mit kellett tenniük a mai fiataloknak? Távolságot kellett tartaniuk, nem mehettek ki a lakásból és otthonról kellett tanulniuk. Mindezt több mint egy évig.

Minden, amit teszünk, jövőjük védelmét szolgálja – többek között a zöld megállapodás és a NextGenerationEU célja is ez.

Ezért a NextGenerationEU finanszírozásához **új saját forrásokra** van szükség, amelyek rendelkezésre bocsátásán már dolgozunk.

Vigyáznunk kell azonban arra is, hogy ne alakuljanak ki új hiányosságok. Európának minden egyes fiatalra szüksége van.

Támogatnunk kell azokat, akik átcsúsznak a védőhálón. Akiknek nincs munkájuk. Akik nem vesznek részt oktatásban vagy képzésben.

Nekik **szól az új program, az ALMA.**

Az ALMA lehetőséget nyújt majd ezeknek a fiataloknak arra, hogy valamely tagállamban meghatározott ideig szakmai tapasztalatot szerezzenek.

Mert ők is megérdemlik, hogy átéljék az Erasmus-program élményét. Hogy készségeket sajátítsanak el, kapcsolatokat alakítsanak ki és erősítsék európai identitásukat.

Ha az Uniót hozzájuk akarjuk igazítani, meg kell teremteni a módját, hogy a fiatalok alakítani tudják Európa jövőjét. Olyan Unióra van szükség, amelynek lelke és jövőképe van, amellyel a fiatalok azonosulni tudnak.

Jacques Delors szavaival élve: *hogyan alakítsuk Európát, ha a fiatalok nem látják benne a közös projektet, saját jövőjük megvalósulását?*

Ennek szellemében javasoljuk, hogy 2022 legyen az ifjúság európai éve. Szóljon az elkövetkező év a fiatalokról, akik annyi áldozatot hoztak a többiekért. Határozhassák meg a fiatalok az Európa jövőjéről szóló konferencia vitáit.

Az ő jövőjükről van szó, legyen ez az ő konferenciájuk.

A Bizottság – ahogy megbízatása elején ígerte – kész intézkedésekkel reagálni arra, amiről a konferencián megállapodás születik.

EURÓPA: EGYSÉG A FELELŐSSÉGBEN

Tisztelt Képviselők!

Ez egy felelősségteljes generáció. Arra ösztökélnék minket, hogy mélyrehatóbban és gyorsabban kezeljük a klímaválságot.

A nyár eseményei ezt csak megerősítették. Belgiumban és Németországban árvizek, több görög szigeten és Franciaország hegységeiben erdőtüzek pusztítottak.

És ha nem hinnénk a saját szemünknek, hagyatkozzunk csak a tudományra.

Az ENSZ Éghajlatváltozási Kormányközi Testülete (IPCC) nemrég közzétette jelentését. Az IPCC szaktekintély a klímaváltozással kapcsolatos *tudományos ismeretek* területén.

A jelentés minden kétséget kizáróan megállapítja, hogy a klímaváltozás okozója az ember. És mivel emberi tevékenység idézi elő, tehetünk is ellene valamit.

Ahogy nemrég hallottam: **A bolygó melegszik. Miattunk. Biztosan tudjuk. A helyzet rossz. De meg tudjuk oldani.**

A változás pedig már el is kezdődött.

Németországban az év első felében több elektromos járművet regisztráltak, mint dízelüzemű gépjárművet. Lengyelország a gépjármű-akkumulátorok és az elektromos buszok első számú exportőre az EU-ban. Az **új európai Bauhaus** pedig valóságos kreatív robbanást váltott ki EU-szerte az építésszek, tervezők és mérnökök körében.

Egyértelmű tehát, hogy valami beindult.

Az európai zöld megállapodás pedig erről szól.

Tavalyi beszédemben bejelentettem, hogy célunk 2030-ra az üvegházhatásúgáz-kibocsátás legalább 55%-os csökkentése.

Azóta közösen jogi kötelezettségekké alakítottuk az éghajlat-politikai célokat.

Az első olyan gazdasági nagyhatalom vagyunk, amely átfogó jogi szabályozást terjeszt elő a célok megvalósítására.

Ahogy Önök is tudják, a részletek összetettek. A cél viszont egyértelmű. A szennyezésnek ára lesz. Tiszta lesz az az energia, amelyet használunk. Intelligensebb autóink és tisztább repülőgépeink lesznek.

Biztosítani fogjuk, hogy ambiciózusabb éghajlat-politikai törekvéseinkhez több szociális cél is társuljon. **A zöld átállásnak méltányos módon kell megvalósulnia.** Ezért **új Szociális Klímaalpra tettünk javaslatot** az energiaszegénység megoldására, amely már 34 millió európaít érint.

Számítok a Parlament és a tagállamok támogatására ahhoz, hogy együtt megtartsuk a jogszabálycsomag tartalmát és ambíciósintjét.

A klímaváltozás és a természeti válság területén Európa sokat tehet. És támogatni fogja a többieket is. Büszkén **jelentem be, hogy az EU kétszeresére fogja növelni a biológiai sokféleséget célzó külső finanszírozást**, különösen a legvesélyeztetettebb országok esetében.

Európa azonban önmagában még kevés.

A Glasgow-ban megrendezésre kerülő COP26 döntő jelentőséggel bír az egész világ számára.

A meghatározó gazdaságok – köztük az USA és Japán – 2050-re vagy röviddel azt követően megvalósítandó klímasemlegességi célokat tűztek ki. Glasgow-ig ezeket most még időben konkrét tervekkel kell alátámasztani. A 2030-ra kitűzött jelenlegi vállalások ugyanis nem elegendőek ahhoz, hogy a globális felmelegedés 1,5 °C alatt maradjon.

Minden egyes ország felelősséggel tartozik!

A Kínában Hszi Csin-ping elnök által meghatározott célok biztatóak. Felkérjük azonban Kínát, hogy hasonlóan példaértékű módon határozza meg azt is, miként fogja megvalósítani ezeket a célokat. A világ fellelegezhetne, ha látná, hogy Kína az évtized közepétől csökkenteni tudja kibocsátását és el tud mozdulni a bel- és külföldi szén felhasználásától.

Minden egyes ország felelősséggel tartozik, a meghatározó gazdaságok ugyanakkor külön kötelezettséggel tartoznak a *legkevésbé* fejlett és a *leveszélyeztetettebb* országok felé. Ez utóbbiak számára létfontosságú a **klímafinanszírozás**, mind az éghajlatváltozás mérsékléséhez, mind az ahhoz való alkalmazkodáshoz.

Mexikóban és Párizsban a meghatározó gazdaságok vállalták, hogy 2025-ig évente 100 milliárd dollárt bocsátanak a legkevésbé fejlett és legkiszolgáltatottabb országok rendelkezésére.

Eleget teszünk a vállalt kötelezettségünknek. **Az „Európa együtt” által biztosított hozzájárulás éves szinten eléri a 25 milliárd dollárt.** Mások miatt azonban még hiányzik a szükséges keret a globális cél eléréséhez.

A hiány megszüntetése növelni fogja annak esélyét, hogy Glasgow-ban sikerrel járjunk.

A mai üzenetem az, hogy Európa kész többet tenni. **Javaslatunk, hogy az EU 2027-ig további 4 milliárd euróval járul hozzá az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozásához.** Ugyanakkor azt várjuk, hogy az Egyesült Államok és partnereink szintén növeljék a hozzájárulásukat.

Az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozásában fennálló hiány felszámolásával az USA és az EU határozott jelzést adna globális éghajlat-politikai vezető szerepéről. Itt az ideje, hogy cselekedjünk.

Tisztelt Képviselők!

Gazdasági és éghajlat-politikai vezető szerepünk Európa globális és biztonsági célkitűzései szempontjából kulcsfontosságú.

Ez egyben a világunkban tapasztalható általánosabb változást is tükrözi, amikor egy új nemzetközi rend van kialakulóban.

Új korszakba lépünk, a **hiper-versenyképesség új korszakába.**

Egy olyan korba, amikor egyesek semmitől sem riadnak vissza, hogy befolyásra tegyenek szert, az oltóanyagra tett ígéretektől a magas kamatozású hiteleken át a rakétáig és a félretájékoztatásig.

A regionális összetűzések korába, amelyben a nagyhatalmak ismét egymásra koncentrálnak.

A közelmúlt afganisztáni eseményei nem okai e változásnak – hanem tünetei annak.

És mindenekelőtt le akarom szögezni: **Az afgán nép mellett állunk.** A nők és gyermekek, az ügyészek, az újságírók és az emberijog-védők mellett.

Különösen azokra a női bírókra gondolok, akik most az általuk börtönbe juttatott férfiak előtt bujkálnak. Akik azért vannak veszélyben, mert hozzájárultak a jog és a jogállamiság érvényesüléséhez. Támogatnunk kell őket, és hogy biztonságba juttathassuk őket, minden erre irányuló erőfeszítést egyeztetni fogjuk a tagállamokkal.

Emellett továbbra is támogatnunk kell valamennyi afgánt Afganisztánban és a környező országokban. Mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy elhárítsuk az éhínség és a humanitárius katasztrófa nagyon is valós fenyegetését. S ebből ki fogjuk venni a részünket. 100 millió euróval megnöveljük az Afganisztánnak szánt humanitárius támogatást.

Ez egy új, szélesebb körű **afgánokat támogató intézkedéscsomag** része lesz, amelyet a következő hetekben fogunk bemutatni, hogy erőfeszítéseinket egyesíthessük.

Tisztelt Képviselők!

A szolgálatban elesett nők és férfiak családjainak mélységesen megrázó volt látni az afganisztáni események alakulását.

Főhajtással tisztelgünk valamennyi katona, diplomata és humanitárius segítő előtt, akik életüket áldozták Afganisztánban.

Ahhoz hogy elmondhassuk, szolgálatuk nem volt hiábavaló, el kell gondolkodnunk azon, hogy e misszió hogyan érhetett véget ilyen hirtelen.

Számos mélységesen nyugtalanító kérdés merül fel, amelyeket a szövetségeseknek meg kell vitatniuk a NATO keretein belül.

De nincs egy olyan biztonsági és védelmi kérdés sem, amelyre a *kevesebb* együttműködés lenne a válasz. Be kell ruháznunk közös partnerségünkbe, és ki kell használnunk mindegyik fél egyedi képességeit.

Ezért dolgozunk Jens Stoltenberg főtitkárral egy új EU–NATO közös nyilatkozaton, amelyet még év vége előtt be fogunk mutatni.

Ám ez csak az egyik része az egyenletnek.

Európa képes többet tenni egyedül is, és ez egyértelműen a kötelessége is. Ám ha többet akarunk tenni, először meg kell mondanunk, hogy miért. Három átfogó okot látok.

Először is biztosítanunk kell a stabilitást a velünk szomszédos területeken és a különböző régiókban.

Szűk szorosok, viharos tengerek és roppant hosszúságú szárazföldi határok kapcsolnak minket a világhoz. Földrajzi helyzete miatt Európa mindenkinél jobban tudja, hogy ha nem foglalkozol időben a külső válsággal, az begyűrűzik hozzád.

Másodszor, a ránk leselkedő fenyegetések jellege gyorsan változik: a hibrid támadásoktól a kibertámadásokon át a növekvő űrfegyverkezési versenyig.

A diszruptív technológiák a „lator államok” vagy a fegyveres nem állami csoportok kezében jelentős mértékben kiegyenlítik az erőviszonyokat.

Hiszen már nincs szükség hadseregekre vagy rakétákra a tömeges károkozáshoz. Ipari létesítményeket, városok közigazgatását és kórházak rendszereit lehet megbénítani – mindössze egyetlen lappal. Egész választások tisztaságát lehet aláásni egy okostelefonnal és némi internetkapcsolattal.

A harmadik ok pedig az, hogy az Európai Unió egyedi biztonságszolgáltató. Lesznek olyan missziók, amelyeken a NATO vagy az ENSZ nem lesz jelen, de ahol az EU-nak jelen kell lennie.

A terepen katonáink vállvetve dolgoznak együtt a rendőrséggel, ügyvédekkel, orvosokkal, a humanitárius segítőkkal és az emberijog-védőkkel, tanárokkal és mérnökökkel.

Képesek vagyunk egyesíteni a katonai és a polgári erőket, a diplomáciai és fejlesztési erőforrásokat – és nagy múltunk van a béke építése és megóvása terén.

A jó hír az, hogy az elmúlt évtized során elkezdtünk kifejleszteni egy európai védelmi ökoszisztémát.

De amire igazán szükségünk van, az az európai védelmi unió.

Az elmúlt hetekben sok megbeszélést folytattunk az expedíciós haderőkről. Arról, hogy milyen típusú és létszámú haderőre van szükségünk: harccsoportokra vagy uniós belépő erőkre.

Mindez kétségkívül része a vitának – s úgy hiszem, része lesz a megoldásnak is.

Azonban a sokkal alapvetőbb kérdés az, hogy ez eddig miért nem működött.

Hiába rendelkezünk a világ legfejlettebb haderejével – ha sosem állunk készen bevetni azt – akkor mégis mi hasznunk van belőle?

Nem csak a kapacitás hiánya az, ami eddig visszatartott bennünket – hanem a politikai akarat hiánya.

Ha azonban kialakítjuk e politikai akaratot, sokat tehetünk uniós szinten.

Hadd említsek három konkrét példát:

Először is létre kell hoznunk a kollektív döntéshozatal alapját – ez az, amit én helyzetismeretnek hívok.

Nem érhetjük el célunkat, ha az ugyanabban a régióban tevékenykedő tagállamok nem osztják meg a rendelkezésükre álló információt európai szinten. Létfontosságú, hogy javítsuk a hírszerzési együttműködést.

Ez azonban nem csak a szűk értelemben vett hírszerzésről szól.

Hanem arról, hogy valamennyi szolgálat és forrás tudását összegyűjtsük. A világúrtól a rendőrségi kiképzőtisztekig, a nyílt forrástól a fejlesztési ügynökségekig. E tevékenység révén egyedülálló nagyságú és mélységű ismeretanyagra tehetünk szert.

A tudás mindenhol ott van.

Azonban csak akkor tudjuk felhasználni arra, hogy megalapozott döntéseket hozzunk, ha teljes képet kapunk. És jelenleg nem ez a helyzet. A tudás a kezünkben van, de inkoherens. Az információk töredezetek.

Ezért az EU a különböző információk összefűzése érdekében mérlegelhetné egy saját közös helyzetfelismerő központ létrehozásának lehetőségét.

És azért is, hogy felkészültebb, teljes körűen tájékozott és döntésképes legyen.

Másodszor, javítanunk kell az interoperabilitást. Ezért már most is beruházunk közös európai platformokba, a vadászrepülőgépektől a drónokon át a kiberplatformokig.

Azonban továbbra is gondolkodnunk kell azon, hogy milyen új módokon lehet kihasználni az összes lehetséges szinergiát. Meg lehetne fontolni például az Európában kifejlesztett és gyártott védelmi felszerelések mentesítését a hozzáadottérték-adó alól.

Ez nemcsak interoperabilitásunkat növelné, hanem ma még meglévő függőségeinket is csökkentené.

Harmadszor, nem beszélhetünk védelemről anélkül, hogy ne beszéljünk a kiberbiztonságról. Ha minden össze van kapcsolva, mindent fel is lehet törni. Az erőforrások szűkössége miatt egyesíteni kell erőinket. És nem szabad megelégednünk pusztán a kiberfenyegetés kezelésével, hanem arra kell törekednünk, hogy vezetővé váljunk a kiberbiztonság terén.

Arra, hogy itt, Európában fejlesszük a kibervédelem eszközeit. Ezért van szükségünk egy **európai kibervédelmi politikára**, ideértve a közös normákra vonatkozó jogi szabályozást is, amely egy **új, európai kiberrezilienciáról szóló jogi aktus** formáját ölti majd.

Sokat tehetünk tehát uniós szinten. De a tagállamoknak is többet kell tenniük.

Először is közösen kell értékelnünk az előttünk álló fenyegetéseket és közös megközelítést kell kialakítanunk azok kezelésére. A **küszöbön álló stratégiai iránytű** e megbeszélés egyik kulcsfontosságú folyamata.

Döntenünk kell arról is, hogy miként használhatjuk ki a Szerződésben már szereplő valamennyi lehetőséget.

Ez az oka annak, hogy a francia elnökség ideje alatt Emmanuel Macron elnök és jómagam **európai védelmi csúcstalálkozót** hívunk majd össze.

Itt az ideje, hogy Európa új szintre lépjen.

Tisztelt Képviselők!

Egy egyre versengőbb világban érdekeink védelme nem csak arról szól, hogy megvédjük önmagunkat.

Erős és megbízható partnerségek kialakításáról szól. Ez nem luxus, hanem jövőbeli stabilitásunk, biztonságunk és jólétünk záloga.

Ez a munka a legközelebbi szövetségeseinkkel kialakított partnerségünk elmélyítésével kezdődik.

Az Egyesült Államokkal együtt kidolgozzuk a globális változásra irányuló új programunkat – az új **Kereskedelmi és Technológiai Tanácstól** az egészségbiztonságig és a fenntarthatóságig.

Az EU és az USA – együtt – mindig erősebb lesz.

Ugyanez igaz **nyugat-balkáni** szomszédainkra is.

Még ebben a hónapban a térségbe utazom, hogy határozott jelzést küldjek a csatlakozási folyamat iránti elkötelezettségünkről. **Ezzel tartozunk minden olyan fiatalnak, akik hisznek az európai jövőben.**

Ezért fokozzuk támogatásunkat új beruházási és gazdasági tervünk révén, amely a régió GDP-jének mintegy egyharmadát teszi ki. Hiszen a Nyugat-Balkán jövőjébe való befektetés egyben befektetés az EU jövőjébe.

Emellett továbbra is be fogunk ruházni a szomszédságunkban meglévő partnerségeinkbe: a keleti partnerségben való szerepvállalásunk fokozásától a földközi-tengeri térségre vonatkozó új menetrend végrehajtásán át a Törökországgal fennálló kapcsolatunk különböző vonatkozásait érintő munkánk folytatásáig.

Tisztelt Képviselők!

Ahhoz, hogy Európa aktívabb globális szereplővé váljon, a partnerségek következő generációjára is összpontosítania kell.

Ennek szellemében **mérföldkőnek számít az indiai–csendes-óceáni térségre vonatkozó mai új uniós stratégia**. E stratégia tükrözi a régió növekvő jelentőségét jólétünk és biztonságunk szempontjából. De azt is, hogy az autokratikus rezsimek e jelentőséget arra használják, hogy megpróbálják növelni befolyásukat.

Európának fokoznia kell jelenlétét és aktivitását a régióban.

Ezért együtt fogunk működni a kereskedelmi kapcsolatok elmélyítésén, a globális ellátási láncok megerősítésén, valamint a zöld és digitális technológiákkal kapcsolatos új beruházási projektek kidolgozásán.

Ez példaként szolgál arra, hogy Európa hogyan alakíthatja át a világ összekapcsolását célzó modelljét.

A közutak finanszírozásában jók vagyunk. Annak azonban semmi értelme, hogy Európa tökéletes utat építsen egy kínai tulajdonban lévő rézbánya és egy kínai tulajdonban lévő kikötő között.

Az ilyen típusú beruházásokat illetően okosabbnak kell lennünk.

Ezért hamarosan előterjesztjük a „Global Gateway” elnevezésű új konnektivitási stratégiánkat.

„Global Gateway” partnerségeket fogunk kiépíteni a világ különböző országaival. Beruházásokat akarunk a minőségi infrastruktúrába — amely összekapcsolja az árukat, embereket és szolgáltatásokat világszerte.

Értékalapú megközelítést fogunk alkalmazni, amely átláthatóságot és jó kormányzást biztosít partnereink számára.

Kapcsolatokat kívánunk létrehozni és nem függőségi viszonyokat!

És tudjuk, hogy ez hogyan működhet. Nyár óta egy új víz alatti optikai kábel köti össze Brazíliát Portugáliával.

Afrikával együtt fogunk beruházni annak érdekében, hogy létrejöjjön a zöld hidrogén piaca, amely összeköti a Földközi-tenger két partját.

A „Global Gateway” megvalósításához „Európa együtt” megközelítésre van szükségünk. Kapcsolatot teremtünk az intézmények és a beruházások, a bankok és az üzleti világ között. Ezt a regionális csúcstalálkozók prioritásává fogjuk tenni — kezdve a következő, februári EU–Afrika csúcstalálkozóval.

A „Global Gateway” megbízható világmárkává kívánjuk alakítani.

És hadd szögezzem le: az egész világra kiterjedő üzleti tevékenység, a globális kereskedelem — mindez jó és szükséges. Ez azonban soha nem mehet az emberek méltóságának és szabadságának kárára.

Világszerte 25 millió embert vesznek rá fenyegetéssel vagy kényszerítéssel kényszermunkára. Soha nem fogadhatjuk el a termékek kényszermunkával történő előállítását és az ilyen termékek Európában történő árusítását.

Ezért javasolni fogjuk a kényszermunkával előállított termékek betiltását a piacunkon.

Az emberi jogok semmilyen áron nem eladók.

A SZABADSÁGBAN ÉS SOKSZÍNŰSÉGBEN EGYESÜLT EURÓPA

És tisztelt Képviselők, emberek nem lehetnek alku tárgyai!

Emlékszünk még, mi történt a Fehéroroszországgal közös határainkon? A minszki rezsim eszközként használt fel embereket. Repülőre ültették és szó szerint kitették őket az EU határainál.

Ezt nem nézhettük ölbe tett kézzel.

Erre a gyors európai válasz a bizonyíték. **És biztosítom Önöket afelől, hogy továbbra is kiállunk Litvánia, Lettország és Lengyelország mellett.**

És mondjuk ki bátran: ez egy hibrid támadás, amelynek célja Európa destabilizálása.

Tisztelt Képviselők!

Ezek nem csupán elszigetelt esetek. Hasonló incidenseket láthattunk más határokon is, és várhatóan a jövőben is látni fogunk. Ezért a schengeni kérdésekkel foglalkozó munkánk részeként új módszereket dolgozunk ki arra, hogy miként reagáljunk az ilyen típusú agresszív magatartásra, és biztosítsuk az egységes fellépést a külső határaink védelmében.

Amíg azonban nem találjuk meg együtt a közös megoldást arra vonatkozóan, hogy hogyan kezeljük a migrációt, ellenfeleink továbbra is ki fogják ezt használni.

Mindeközben az embercsempészek továbbra is emberéleteket veszélyeztetnek a földközi-tengeri térség halálosan veszélyes útvonalain.

Ezek az események bizonyítják, hogy minden egyes ország érdekelt egy európai migrációs rendszer kiépítésében.

Az **új migrációs és menekültügyi paktum** biztosítja számunkra mindazt, ami ahhoz szükséges, hogy valamennyi helyzetet megfelelően tudjunk kezelni.

Minden szempontra kiterjed. Kiegyensúlyozott és humánus rendszer, amely valamennyi tagállam számára elfogadható, és *minden körülmények között* működik. Tudjuk, hogy képesek vagyunk közös megoldást találni.

A paktum Bizottság általi bejelentése óta azonban rendkívül lassú volt az előrelépés.

Úgy gondolom, most jött el az európai migrációkezelési politika ideje. Felkérem a Tisztelt Házat és a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel ezt a folyamatot.

Végülis ez a kérdés a bizalomról szól. A tagállamok közötti bizalomról. Az európaiak abba vetett bizalmáról, hogy a migráció kezelhető. Az abba vetett bizalomról, hogy Európa mindig eleget fog tenni a legkiszolgáltatottabbak és a leginkább rászorulóknak iránt vállalt tartós kötelezettségének.

Az Európába irányuló migrációról számos határozott álláspont létezik, de úgy vélem, hogy már nem vagyunk messze attól, hogy megtaláljuk a közös alapot.

Mert ha megkérdeznénk az európai polgárokat, a legtöbben egyetértenének abban, hogy fel kell lépünk az irreguláris migráció megfékezése érdekében, de azt is megtennék, hogy menedéket biztosítanak a menekülni kényszerülő emberek számára.

Egyetértenének abban, hogy vissza kell téríteni azokat, akik nem jogosultak a tartózkodásra, ugyanakkor üdvözlőnk kell mindazokat, akik jogszerűen érkeznek Európába, és létfontosságú hozzájárulást nyújtanak társadalmunkhoz és gazdaságunkhoz.

És *mindannyiunknak* egyet kell értenünk abban, hogy a migráció témáját soha nem szabad az emberek megosztására vagy instrumentalizálására használni.

Meg vagyok győződve róla, hogy ez az egyetlen módja annak, hogy Európa bizalmat építsen ki a migráció témakörében.

Tisztelt Képviselők!

A **demokrácián és a közös értékeken alapuló** társadalmak biztos alapokon nyugszanak. Megbíznak az emberekben.

Teret adnak az új elképzeléseknek, a változásnak, az igazságtalanságokkal szembeni fellépésnek.

A közös értékekbe vetett bizalomnak köszönhető, hogy a második világháborút követően az alapító atyák összefogtak.

És ugyanezek az értékek vezették azokat a szabadságharcosokat is, akik több mint 30 évvel ezelőtt lebontották a vasfüggönyt.

Demokráciát akartak.

Szabad választásokat akartak.

Jogállamot akartak;

és törvény előtti egyenlőséget.

Szólásszabadságot és független médiát akartak.

Véget akartak vetni a besúgásnak, a lehallgatásoknak és a korrupciónak.

Szabadságot akartak a kisebbségeknek a többséggel szemben.

Vagy ahogyan ennek lényegét Václav Havel egykori cseh elnök megragadta: az összes „nagyszerű európai értéket” akarták.

Ezek az értékek Európa kulturális, vallási és humanista örökségéből fakadnak.

Ezen értékek a lelkünk részét képezik; általuk vagyunk azok, akik vagyunk.

Ezeket az értékeket immár európai szerződéseink is rögzítik.

És mindannyian elköteleztük magunkat ezek tiszteletben tartása mellett, amikor szabad és szuverén államokként csatlakoztunk ehhez az Unióhoz.

Eltökélt szándékunk, hogy megvédjük ezeket az értékeket. És ez az eltökéltség sosem fog lankadni.

Értékeinket jogrendünk és az **Európai Bíróság** ítéletei garantálják. Ezek az ítéletek kötelező erejűek. És ügyelünk betartásukra. Mégpedig Uniónk valamennyi tagállamában.

A jogállamiság védelme nemcsak nemes cél, hanem egyúttal kemény munka és folyamatos küzdelem is annak érdekében, hogy még eredményesebbek legyünk.

Jogállamisági jelentéseink a reformok révén e folyamat részét képezik. Erre példa a máltai igazságügyi reform vagy a szlovákiai korrupciós ügyekben folytatott nyomozás.

2022-től kezdődően pedig a jogállamiságról szóló jelentéseink konkrét ajánlásokat is tartalmaznak a tagállamok számára.

Egyes tagállamokban azonban aggasztó fejlemények figyelhetők meg. **És itt ki kell emelnem valamit: az első mindig a párbeszéd.**

A párbeszéd azonban nem lehet öncélú, eredményre kell vezetnie. Ezért alkalmazzuk a párbeszéd és a határozott fellépés együttes megközelítését.

Ezt alkalmazzuk a múlt héten is. És a jövőben is így fogunk cselekedni.

A független igazságszolgáltatáshoz és a törvény előtti egyenlő bánásmódhoz való jog Európában minden embert megillet, akár a többséghez, akár valamely kisebbséghez tartozik.

Tisztelt Képviselők!

Az európai költségvetés nem más, mint Unióink számszerűsített jövője. Ezért azt védelmeznünk kell.

Biztosítanunk kell, hogy minden euró és minden cent a kitűzött célt szolgálja, és a jogállam alapelveinek megfelelően kerüljön felhasználásra.

A gyermekeink jövőjét szolgáló beruházások forrásai nem szivároghatnak el sötét csatornákon keresztül.

A korrupció többet jelent az adófizetők megkárosításánál. A korrupció elriasztja a befektetőket is. A korrupció révén a nagypénzüek nagy előnyöket vásárolhatnak a hatalomban lévőkötől, ami a demokratikus szabályok kiüresedését eredményezi.

Költségvetésünk védelme érdekében minden, a rendelkezésünkre álló eszközt felhasználva utánajárunk valamennyi korrupciós esetnek.

Tisztelt Képviselők!

Értékeink védelmével a szabadságot is megvédjük. Azt a szabadságot, hogy lehetünk, akik vagyunk, mondhatjuk, amit akarunk, és szerethetjük, akit akarunk.

A szabadság egyúttal azt is jelenti, hogy nem félünk. A világjárvány idején túl sok nőt fosztottak meg ettől a szabadságtól.

Különösen nehéz időszak volt azok számára, akik sehová sem tudtak elmenekülni, és akik sehol sem tudtak menedéket találni kínzóik előtt. Fényt kell hoznunk a sötétségbe, ki kell szabadítanunk őket fájdalmas helyzetükből, az elkövetőket bíróság elé kell állítani.

A nők számára pedig biztosítani kell a szabad és független élet lehetőségét.

Ennek érdekében még az év végéig **törvényt hozunk a nőkkel szemben elkövetett erőszak elleni küzdelemről**. E törvény tárgya a hatékony bűnüldözés, megelőzés és védelem, mind az interneten, mind fizikailag.

Középpontjában minden egyén méltósága és az igazságosság áll. Ez Európa lelke. Meg kell erősítenünk.

Tisztelt Képviselők!

Beszéljünk végül arról a szabadságról, amely minden szabadságnak hangot ad – és ez a sajtószabadság.

Az újságírók zaklatásnak vannak kitéve, pusztán azért, mert munkájukat végzik.

Néhányukat megfenyegetik, másokat tragikus módon meggyilkolnak. És mindezt itt, az Európai Unióban. Hadd említsek egy-két nevet is: Daphné Caruana Galizi, Ján Kuciak. Peter de Vries.

Történeteik különbözőek, de egy dolog közös bennük: Mindannyian a tájékoztatáshoz való jogért szálltak síkra. És mindannyiuknak ezért kellett meghalniuk.

Az információ közjó. Meg kell védenünk mindazokat, akik átláthatóságot teremtenek, azaz az újságírókat.

Ezért terjesztettünk ma elő egy ajánlást az újságírók védelmének megerősítésére.

És meg kell állítanunk azokat, akik veszélyeztetik a tömegtájékoztatás szabadságát. A médiaorgánumok nem csupán gazdasági vállalkozások.

Függetlenségük létkérdés. Európának ezért olyan jogszabályra van szüksége, amely garantálja ezt a függetlenséget.

Épp ilyen, a **médiaszabadságról szóló törvényt** fogunk jövőre előterjeszteni.

A mediaszabadság védelmével egyúttal demokráciánkat is védelmezzük.

Következtetés

Tisztelt Képviselők!

Az általam korábban említett Schuman-féle európai eszménykép megerősítése folyamatos munkát jelent.

És nem szabad szőnyeg alá rejtenünk következetlenségeinket és hiányosságainkat sem.

Egy azonban biztos: hibái ellenére Uniónk egyszerre egyedi és csodálatos.

Uniónkban a *közösségünk ereje erősíti egyéni szabadságunkat.*

Uniónkat közös történelmünk és értékeink, valamint *különböző kultúránk és perspektívánk egyaránt formálják.*

Uniónknak **lelke** van.

Nem könnyű megtalálni a megfelelő szavakat, hogy megragadjuk ennek az érzésnek a lényegét. Egyszerűbb azonban, ha e szavak olyan személytől származnak, aki valamilyen módon inspirál bennünket. Ezért hívtam meg egy tiszteletbeli vendéget, hogy a mai napon velünk legyen.

Sokan Önök közül biztosan ismerik: **egy aranyérmes sportoló Olaszországból**, akit idén nyáron szívembe zártam.

Egy dolgot nem feltétlenül tudunk róla: idén áprilisban közölték vele, hogy élete veszélyben van. Műtétet kellett rajta végrehajtani, de hőiesen küzdött, majd felépült.

És 119 nappal azután, hogy elhagyta a kórházat, paralimpiai aranyat nyert. Tisztelt Képviselők! Kérem, csatlakozzanak hozzám, és üdvözljük együtt **Beatrice Viót**. Bebe annyi mindenben ment keresztül, méghozzá olyan fiatalon.

Története minden képzeletet felülmúl. Sikere a tehetségének, állhatatosságának és lankadatlan optimizmusának köszönhető. Bebe generációjának igazi példaképe: vezető és szószóló, aki kiáll azokért az ügyekért, amelyekben hisz.

És mindezt úgy sikerült elérnie, hogy meggyőződése, hogy *ha valami lehetetlennek tűnik* — akkor is meg lehet csinálni. *Se sembra impossibile, allora si può fare.*

Ez volt az európai alapítók szellemisége, és ez **Európa következő generációjának szellemisége**. Szóval vegyünk példát Bebéről, és mindazokról a fiatalokról, akik megváltoztatják a lehetségesről alkotott felfogásunkat,

akik megmutatják nekünk, hogy azzá válhatunk, akik lenni akarunk. És hogy bármit *elérhetünk*, amiben *hiszünk*.

Tisztelt Képviselők!

Ez Európa *lelke*.

Ez Európa *jövője*.

Tegyük együtt erősebbé Európát!

Éljen Európa!